

ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি, জগতৰ পাপ বহন কৰি নিওঁতা জন... তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে

পাছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা দেখি
ক'লে, "সোৱা চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি,
জগতৰ পাপ বহন কৰি নিওঁতা জন! ... তেওঁ
জগততে আছিল; জগত তেওঁৰ দ্বাৰাই সৃষ্টি হৈছিল,
কিন্তু জগতে তেওঁক নাজানিলে। যি জগত তেওঁৰ
নিজৰেই, তেওঁ সেই ঠাইলৈ আছিল, কিন্তু তেওঁৰ
নিজৰ লোকেই তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে। কিন্তু
যিমান মানুহে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁৰ
নামত বিশ্বাস কৰিলে, সেই লোক সকলক ঈশ্বৰৰ
সন্তান হ'বলৈ তেওঁ ক্ষমতা দিলে। তেওঁলোকৰ
জন্ম তেজৰ পৰা বা মাংসিক অভিলাষৰ পৰা বা
মানুহৰ ইচ্ছাৰ পৰা হ'ল, এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ
ইচ্ছাৰ পৰাহে হৈছে।

ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম
কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ
একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে...
জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ
পাবলৈহে

উত্তৰত যীচুৱে নীকদীমক ক'লে, “মই আপোনাক
সঁচাকৈয়ে কওঁ, নতুন জন্ম নহ'লে, কোনেও ঈশ্বৰৰ
ৰাজ্য দেখা পাব নোৱাৰে।” ... মোচিয়ে যেনেকৈ
মৰুপ্ৰান্তত সাপটোক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ
মানুহৰ পুত্ৰকো অৱশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হ'ব, যাতে
তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে অনন্ত জীৱন পাব
পাৰে। কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে
যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে, যাতে
যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়,
কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়। কিয়নো জগতক দোষী
সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই
পৰিত্ৰাণ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ
পঠিয়ালে।

যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰে... তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰা জীৱনময় জলৰ নৈবোৰ ওলাই বৈ যাব

উপৰুৱাকৈ চাই বিচাৰ নকৰিব, বৰং ন্যায়-বিচাৰ
কৰক।” ... পৰ্বৰ শেষৰ দিন - যি দিনটো পৰ্বৰ
প্ৰধান দিন, সেইদিনা যীচুৱে অশ্ৰু টুকি থিয় হল,
আৰু উচ্চস্বৰে ক’লে, “কোনো মানুহৰ যদি পিয়াহ
লাগে, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহি পান কৰক। যি
কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰে, ধৰ্মশাস্ত্ৰত কোৱাৰ
দৰে, তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰা জীৱনময় জলৰ নৈবোৰ
ওলাই বৈ যাব।” যীচুক বিশ্বাস কৰা সকলে যে
আত্মা পাব, সেই বিষয়ে তেওঁ এই কথা ক’লে। ...
এইদৰে যীচুৰ বিষয়ক লৈ লোক সকলৰ মাজত
মতভেদ সৃষ্টি হ’ল।

আত্মাইহে জীৱন দিয়ে । মাংস একো উপকাৰত নাহে... সেই কথাই আত্মা আৰু জীৱন

কিয়নো স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি যিহে জগতক জীৱন
দান কৰে, সেয়ে ঈশ্বৰে দিয়া পিঠা।” ... যীচুৱে তেওঁ
তেওঁলোকক ক’লে, “জীৱন দিওঁতা আহাৰ ময়েই;
যি জন মোৰ ওচৰলৈ আহে, তেওঁৰ কেতিয়াও
ভোক নালাগিব; আৰু যি জনে মোত বিশ্বাস কৰে,
তেওঁৰ কেতিয়াও পিয়াহ নালাগিব। ... পিতৃয়ে মোক
যি সকলক দিছে, তেওঁলোক সকলোৱেই মোৰ
ওচৰলৈ আহিব; আৰু মোৰ ওচৰলৈ অহা জনক
মই কেতিয়াও বাহিৰ কৰি নিদিম। ... আত্মাইহে
জীৱন দিয়ে। মাংস একো উপকাৰত নাহে; মই
তোমালোকক যিবোৰ কথা কৈছোঁ, সেই কথাই
আত্মা আৰু জীৱন।

(IRV)

চোৱা, তেওঁ লাজাৰক কিমান
যে প্ৰেম কৰিছিল!... মোৰ ইচ্ছা
নহয়, তোমাৰ ইচ্ছাৰে

যীচুৱে ক্ৰন্দন কৰিলে। ইহুদী সকলে ক'লে,
“চোৱা, তেওঁ লাজাৰক কিমান যে প্ৰেম কৰিছিল!”
... তেতিয়া যীচুৱে পুনৰ নিজে অন্তৰত যন্ত্ৰণা পালে,
আৰু মৈদামৰ ওচৰলৈ গ'ল। ... পাছত তেওঁ পিতৰ,
যাকোব আৰু যোহনক নিজৰ লগত নিলে আৰু
তেওঁ অতিশয় চমৎকৃত আৰু ব্যাকুল হ'ব ধৰিলে।
তাতে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ প্ৰাণ মৰণৰ তুল্য
শোকাভূৰ হৈছে; তোমালোকে ইয়াতে থাকি পৰ
দিয়া।” পাছত তেওঁ অলপ আগুৱাই গৈ, মাটিত
পৰি, যদি হ'ব পাৰে, তেনেহলে সেই দুঃসময়
তেওঁৰ পৰা দুৰ হ'বলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, “আব্বা,
পিতৃ, সকলো তোমাৰ সাধ্য; মোৰ পৰা এই দুখৰ
পান-পাত্ৰ দুৰ কৰা; কিন্তু মোৰ ইচ্ছা নহয়, তোমাৰ
ইচ্ছাৰে।”

মই তোমালোকলৈ যি দৰে
কৰিলোঁ, তোমালোকেও যেন
সেইদৰে কৰা... নিজ
গৰাকীতকৈ দাস ডাঙৰ নহয়

এতেকে প্ৰভু আৰু গুৰু যি মই; মই যদি
তোমালোকৰ ভৰি ধুৱালোঁ, তেনেহলে
তোমালোকেও ইজনে সিজনে ভৰি ধুই দিয়া উচিত।
কিয়নো মই তোমালোকলৈ যি দৰে কৰিলোঁ,
তোমালোকেও যেন সেইদৰে কৰা, এই কাৰণে
তোমালোকক আৰ্হি দেখুৱালোঁ। মই তোমালোকক
অতি স্বৰূপকৈ কণ্ট, নিজ গৰাকীতকৈ দাস ডাঙৰ
নহয়; আৰু যি জনে পঠালে সেই জনতকৈ পঠোৱা
বাৰ্তাবাহক জন ডাঙৰ নহয়। তোমালোকে এই
সকলোবোৰ পালন কৰা; এইবোৰ পালন কৰিলে,
তোমালোক আশীৰ্বাদৰ ভাগী হবা। ... মই
তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কণ্ট, মই যি জনক
পঠাই দিওঁ, তেওঁক যি কোনোৱে গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ
মোকেই গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ
কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই গ্ৰহণ কৰে।”

ময়েই বাট, সত্য আৰু জীৱন... মই জীয়াই আছোঁ বাবে তোমালোকো জীয়াই থাকিবা

যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “ময়েই বাট, সত্য আৰু জীৱন;
মোৰ যোগেদি নগ'লে, পিতৃৰ ওচৰলৈ কোনো নাযাব
নোৱাৰে। ... যীচুৱে ক'লে, “হে ফিলিপ, তোমালোকৰ
সৈতে ইমান দিন থকাতো তুমি মোক চিনি পোৱা নাই
নে? যি জনে মোক দেখিলে, তেওঁ মোৰ পিতৃকেই
দেখিলে; ইয়াৰ পাছতো পিতৃক দেখুৱাওঁক বুলি
কেনেকৈ কব পাৰিলা?” ... অলপ সময়ৰ পাছত জগতে
মোক পূণৰ দেখিবলৈ নাপায়, কিন্তু তোমালোকে হ'লে
মোক দেখা পাবা; কাৰণ মই জীয়াই আছোঁ বাবে
তোমালোকো জীয়াই থাকিবা। ... ময়েই দুৱাৰ; যি
কোনোৱে মোৰ মাজেদি সোমায়, তেওঁ ৰক্ষা পাব।
তেওঁ ভিতৰলৈ আৰু বাহিৰলৈ অহা-যোৱা কৰিব, আৰু
চৰণীয়া ঠাই পাব। চোৰে কেৱল চুৰ, বধ, আৰু বিনাশ
কৰিবলৈহে আহে; কিন্তু মই হ'লে, তেওঁলোকে যেন
জীৱন পায় আৰু তাকেই যেন প্ৰচুৰকৈ পায়, এই
কাৰণে আহিলোঁ। ময়েই সজ মেম্বৰখীয়া; সজ
মেম্বৰখীয়াই তেওঁৰ মেম্বৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণকো
দিয়ে।

তোমালোক মোত সংযুক্ত হৈ থাকা... দ্ৰাক্ষালতাত লাগি নাথাকিলে, ডালত যেনেকৈ গুটি ধৰিব নোৱাৰে

“ময়েই প্ৰকৃত দ্ৰাক্ষালতা; মোৰ পিতৃ খেতিয়ক
গুচাই পেলায় আৰু যি যি ডালত গুটি ধৰে;
সেইবোৰ ডালত পুনৰ অধিক গুটি ধৰিবলৈ তেওঁ
পৰিষ্কাৰ কৰি দিয়ে। ... তোমালোক মোত সংযুক্ত হৈ
থাকা, ময়ো তোমালোকৰ সৈতে সংযুক্ত হৈ
থাকিম। দ্ৰাক্ষালতাত লাগি নাথাকিলে, ডালত
যেনেকৈ গুটি ধৰিব নোৱাৰে, তেনেকৈ মোৰ লগত
নাথাকিলে, তোমালোকে ফলবন্ত হব নোৱাৰিবা।
ময়েই দ্ৰাক্ষালতা, তোমালোক ডাল; যি জন মোৰ
লগত থাকে আৰু ময়ো যি জনত থাকোঁ, সেই জন
বহু ফলৱান হয়; কিয়নো মোৰ বাহিৰে
তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা।

এইটোৱে অনন্ত জীৱন...
একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ যি তুমি...
তুমি পঠোৱা যীচু খ্ৰীষ্টক
তেওঁলোকে যেন জানে

এইটোৱে অনন্ত জীৱন; একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ যি
তুমি, তোমাক আৰু তুমি পঠোৱা যীচু খ্ৰীষ্টক
তেওঁলোকে যেন জানে। তুমি মোক যি কৰ্ম
কৰিবলৈ দিছিল, সেয়া মই সিদ্ধ কৰি পৃথিৱীত
তোমাক মহিমাম্বিত কৰিলোঁ। এতিয়া, হে পিতৃ,
তোমাৰ সান্নিধ্যৰে মোক মহিমাম্বিত কৰা। জগত
সৃষ্টিৰ পূৰ্বে তোমাৰ সৈতে মোৰ যি মহিমা আছিল,
সেই মহিমাৰে, এতিয়া মোক মহিমাম্বিত কৰা। তুমি
এই জগতৰ মাজৰ পৰা যি সকল মানুহক মোক
দিল, সেই সকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম প্ৰকাশ
কৰিলোঁ; তেওঁলোক তোমাৰেই আছিল, তুমি
তেওঁলোকক মোক দিল; আৰু তেওঁলোকে
তোমাৰ বাক্য ধৰি ৰাখিছে।

ধনৰ মায়া আৰু আন আন বিষয়ৰ লোভ... বাক্য হেঁচি ধৰে

সেই খেতিয়কে বাক্য সিটে। য'ত বাক্য সিঁচা হয়, সেই আলিবাটৰ কাষত থকা এওঁলোক এনেকুৱা লোক, এওঁলোকে বাক্য শুনি উঠাৰ লগে লগে চয়তানে আহি তেওঁলোকৰ পৰা সিঁচা বাক্য কাঢ়ি নিয়ে; সেইদৰে শিলনিত সিঁচা এওঁলোক এনেকুৱা লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনাৰ লগে লগে আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ শিপা নথকাত, অলপ দিন মাথোন থাকে; পাছত বাক্যৰ কাৰণে ক্লেশ বা তাড়না হোৱা মাত্ৰকে তেওঁলোকে বিঘিনি পায়। আৰু আনবোৰ কাঁইটনিত সিঁচা, এওঁলোকে বাক্য শুনাৰ পাছত, সংসাৰৰ চিন্তা, ধনৰ মায়া আৰু আন আন বিষয়ৰ লোভ সোমাই, বাক্য হেঁচি ধৰে; তাতে সেই বাক্য বিফল হয়। আৰু ভাল মাটিত সিঁচা এওঁলোক এনেকুৱা লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনি গ্ৰহণ কৰে আৰু ত্ৰিশ, যাঠি আৰু এশ গুণকৈ ফল উৎপন্ন কৰে।”

তোমালোকে ঈশ্বৰত বিশ্বাস
ৰাখা... যদি কাৰোবাৰ বিৰুদ্ধে
তোমালোকৰ কিবা কবলগীয়া
থাকে, তেনেহলে তেওঁক নিশ্চয়
ক্ষমা কৰা

যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে
ঈশ্বৰত বিশ্বাস ৰাখা; মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ,
যি কোনোৱে এই পৰ্বতটোক যদি কয়, ইয়াৰ পৰা উঠি
সাগৰত পৰ গৈ, আৰু মনত সন্দেহ নকৰি যি জনে
কয় আৰু তেওঁ যদি সেয়ে ঘটিব বুলি বিশ্বাস কৰে,
তেনেহলে তেওঁলৈ ঈশ্বৰে সেয়ে সিদ্ধ কৰিব। এই
হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা
কৰি যি যি খোজা, সেই সকলোকে পালোঁ বুলি বিশ্বাস
কৰা; তেতিয়াহে পাবা, আৰু স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ
পিতৃয়ে যাতে তোমালোকৰো অপৰাধ ক্ষমা কৰিব,
সেই বাবে তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ থিয় হওতে,
যদি কাৰোবাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ কিবা কবলগীয়া
থাকে, তেনেহলে তেওঁক নিশ্চয় ক্ষমা কৰা।

প্রত্যেকেই যেন সারধান হয়... যীচু খ্রীষ্টই হৈছে সেই ভিত্তিমূল... অগ্নিয়ে নিজেই তাক পৰীক্ষা কৰিব

ঈশ্বৰৰ যি অনুগ্রহ মোক দিয়া হ'ল, তাৰ দ্বাৰাই দক্ষ ঘৰ-
সাজোঁতাৰ দৰে মই ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলোঁ। আৰু তাৰ
ওপৰত আনে সাজে। কিন্তু কেনেকৈ তেওঁ তাৰ ওপৰত
সাজিছে, সেই বিষয়ত প্রত্যেকেই যেন সারধান হয়।
কিয়নো যি ভিত্তি আগেয়ে স্থাপন কৰা হ'ল, তাৰ বাহিৰে
আন ভিত্তিমূল কোনেও স্থাপন কৰিব নোৱাৰে; যীচু খ্রীষ্টই
হৈছে সেই ভিত্তিমূল। এই ভিত্তিমূলৰ ওপৰত যদি সোণ,
ৰূপ, মূল্যবান ৰত্ন, কাঠ, খেৰ বা নৰাৰে যদি কোনোৱে
সাজে, তেনেহলে তেওঁৰ কৰ্ম প্ৰকাশিত হ'ব; কিয়নো সেই
দিনৰ পোহৰে তাক প্ৰকাশ কৰিব। কাৰণ সেইদিন অগ্নিত
প্ৰকাশিত হ'ব; তাতে প্ৰতিজনৰ কৰ্ম কেনেকুৱা, অগ্নিয়ে
নিজেই তাক পৰীক্ষা কৰিব। তাৰ ওপৰত সজা কোনো
জনৰ কৰ্ম যদি ৰয়, তেনেহলে তেওঁ পুৰস্কাৰ পাব। আৰু
কোনো জনৰ সজা কৰ্ম যদি পোৰে, তেনেহলে তেওঁৰ
হানি হ'ব; অৱশ্যে তেওঁ নিজে উদ্ধাৰ পাব, যদিও তেওঁৰ
অৱস্থা এনে লোকৰ দৰে হ'ব, যি জনে অগ্নিৰ মাজেদি
পাৰ হৈ ৰক্ষা পাব।

ঈশ্বৰেহে বঢ়ালে... কোনেও যেন মানুহক লৈ গৰ্ব নকৰে... আপোনালোক খ্ৰীষ্টৰ

তেনেহলে আপল্লো কোন? পৌলেই বা কোন?
এওঁলোক ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক মাথোন; এওঁলোকৰ
যোগেদি আপোনালোক বিশ্বাসী হ'ল। প্ৰভুৱে
প্ৰতিজনকে নিজ নিজ কাৰ্য্যবোৰ দিলে; মই ৰুলো,
আপল্লোৱে পানী দিলে, কিন্তু ঈশ্বৰেহে বঢ়ালে।
এতেকে ৰোঙতা জন একো নহয় আৰু পানী
দিঙতা জনো একো নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰ, যি জনে
বৃদ্ধি কৰে, তেৱেঁই সকলো। ... এতেকে কোনেও
যেন মানুহক লৈ গৰ্ব নকৰে! কিয়নো সকলো
আপোনালোকৰেই; পৌল, আপল্লো বা কৈফাই
হওক নাইবা এই জগত, জীৱন বা মৃত্যুয়েই হওক,
বৰ্তমান বা ভবিষ্যতৰ সকলো বিষয়, এই সকলো
আপোনালোকৰ; আপোনালোক খ্ৰীষ্টৰ আৰু খ্ৰীষ্ট
ঈশ্বৰৰ।

প্ৰভু অহাৰ পূৰ্বেই... হৃদয়ৰ উদ্দেশ্যবোৰো প্ৰকাশ কৰিব... অহংকাৰ কিয় কৰে?

কিয়নো মই মোৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে থকা একো অভিযোগৰ বিষয়ে নাজানো। কিন্তু তাৰ অৰ্থ এয়ে নহয় যে, মই নিৰ্দোষী বুলি প্ৰমাণিত; কাৰণ যি জনে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, তেওঁ প্ৰভু। এতেকে আপোনালোকে প্ৰভু অহাৰ পূৰ্বেই অৰ্থাৎ সেই ঠিক কৰা সময়ৰ আগেয়ে একো বিষয়ৰে বিচাৰ নকৰিব। তেৱেঁই আন্ধাৰৰ গুপ্ত বিষয়বোৰ পোহৰলৈ আনিব আৰু হৃদয়ৰ উদ্দেশ্যবোৰো প্ৰকাশ কৰিব। সেই কালত প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ পৰা নিজৰ নিজৰ প্ৰশংসা পাব। প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আপোনালোকৰ কাৰণে মই মোৰ নিজৰ আৰু আপল্লোৰ উদাহৰণ দি এই সকলো কথা ক'লো যাতে আপোনালোকে আমাৰ পৰা এই শিক্ষা পাই যে, “শাস্ত্ৰত যি যি লিখা আছে তাক অতিক্ৰম কৰি যাব নালাগে।” আপোনালোকৰ কোনেও যেন এজনৰ পক্ষ হৈ আন জনৰ বিপক্ষে গৰ্ব নকৰে। কিয়নো আপুনি যে আন লোক সকলতকৈ বিশিষ্ট সেয়া কোনে দেখা পায়? ঈশ্বৰৰ পৰা যি দান হিচাপে পোৱা নাই, তেনে কি বস্তুৱেই বা আপোনাৰ আছে? আপুনি যেতিয়া দান হিচাপে পাই, তেতিয়া দান যেন পোৱা নাই, এনে দ্বিধাবোধ কৰি অহংকাৰ কিয় কৰে?

আমি মনৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক আৰু
ঐশ্বৰীক জ্ঞানৰ বিৰুদ্ধে
উত্থাপিত হোৱা উদ্ধত বিষয়বোৰ
ভাঙি পেলাই... সকলো ভাব বন্দী
কৰি, খ্ৰীষ্টৰ আজ্ঞাধীন কৰিছোঁ

কিয়নো আমি মাংসত থাকিলেও, মাংস অনুসাৰে যুদ্ধ
নকৰোঁ; কিয়নো আমাৰ যুদ্ধ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰৰে কৰা
মাংসিক যুদ্ধ নহয় কিন্তু স্বৰ্গীয় শক্তিৰ দ্বাৰাই দূৰ্গও
বিনাশ কৰাৰ যোগ্য, - ইয়াতে কোনো ভুল ধাৰণা
নাথাকক। আমি মনৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক আৰু ঐশ্বৰীক
জ্ঞানৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপিত হোৱা উদ্ধত বিষয়বোৰ ভাঙি
পেলাই, সকলো ভাব বন্দী কৰি, খ্ৰীষ্টৰ আজ্ঞাধীন
কৰিছোঁ; ... “কিন্তু যি জনে গৌৰৱ কৰে, তেওঁ প্ৰভুতেই
গৌৰৱ কৰক”। কিয়নো যি জনে নিজকে নিজে
যোগ্য-পাত্ৰ দেখুৱাই, তেখেত পৰীক্ষাসিদ্ধ নহয়;
কিন্তু যি জনক প্ৰভুৱে যোগ্য-পাত্ৰ জ্ঞান কৰে,
তেখেতহে পৰীক্ষাসিদ্ধ।

কোনো যদি খ্ৰীষ্টত আছে, তেনেহলে তেওঁ নতুন সৃষ্টি। পুৰণিবোৰ লুপ্ত হ'ল... নতুন হ'ল

আমি যে কেঁকাই আছোঁ, এই তস্বুত থাকি,
ভাৰগ্ৰস্তহৈহে কেঁকাই আছোঁ; কাৰণ আমি বিবস্ত্ৰ
হ'বলৈ ইচ্ছা নকৰোঁ; কিন্তু জীৱনৰ দ্বাৰাই যেন মৰ্ত্যক
গিলি পেলোৱা হয়, এই কাৰণে বস্ত্ৰেৰে ঢকা হ'বলৈহে
ইচ্ছা কৰোঁ। ... কিয়নো প্ৰতিজনে কৰা কৰ্ম ভাল হওক
বা বেয়া হওক, শৰীৰৰ দ্বাৰাই কৰা কৰ্মৰ ফল পাবলৈ,
আমি সকলোৱে খ্ৰীষ্টৰ বিচাৰৰ আসনৰ আগত
প্ৰকাশিত হ'ব লাগিব। ... এতেকে কোনো যদি খ্ৰীষ্টত
আছে, তেনেহলে তেওঁ নতুন সৃষ্টি। পুৰণিবোৰ লুপ্ত
হ'ল; চাওক, নতুন হ'ল। ... এতেকে ঈশ্বৰে আমাক
ৰাজদূত পাতি, আমাৰ দ্বাৰাই মিনতি কৰোঁৱাৰ দৰে
আমি খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে ৰাজদূতৰ কৰ্ম কৰিছোঁ। খ্ৰীষ্টৰ হৈ
এই বিনয় কৰোঁ: “আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ সৈতে
মিলন হওক!” তেওঁ আমাক খ্ৰীষ্টত ঈশ্বৰীয় ধাৰ্মিকতা
স্বৰূপ হ'বলৈ, পাপ নকৰা জনকে পাপী কৰি, তেওঁকে
আমাৰ পাপৰ বাবে ত্ৰুচত বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ
কৰিলে।

খ্ৰীষ্টে আমাক স্বাধীন কৰিছে যাতে
আমি স্বাধীন ভাবে থাকিব পাৰোঁ...
আপোনালোকৰ এই স্বাধীনতা
কেৱল মাংসৰ অভিলাষ পূৰ কৰিবৰ
কাৰণে নহওক

মই কেৱল এই বিষয়ে আপোনালোকৰ পৰা জানিব বিচাৰো
যে, আপোনালোকে কি বিধানৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আত্মা পালে
নেকি? নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই পালে?
আপোনালোক ইমানেই অবুজ নে? আত্মাৰে আৰম্ভ কৰি,
এতিয়া মাংসিক আচৰণত কিয় সমাপ্ত কৰিবলৈ গৈ আছে? ...
খ্ৰীষ্টে আমাক স্বাধীন কৰিছে যাতে আমি স্বাধীন ভাবে থাকিব
পাৰোঁ; এতেকে সুস্থিৰ হওক, পুনৰ দাসত্বৰ ফান্দত নপৰিব।
... পূৰ্বতে আপোনালোক খ্ৰীষ্টৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ আছিল,
আপোনালোক সকলোৱে বিধানৰ দ্বাৰাই বিচাৰত গ্ৰহণীয়
হোৱাটো বিচাৰিছিল; এইদৰে আপোনালোক অনুগ্ৰহৰ পৰা
খহি পৰিছিল! ... হে ভাই সকল, আপোনালোক স্বাধীনতাৰ
বাবেহে আমন্ত্ৰিত হ'ল! আপোনালোকৰ এই স্বাধীনতা কেৱল
মাংসৰ অভিলাষ পূৰ কৰিবৰ কাৰণে নহওক; কিন্তু প্ৰেমৰ
যোগেদি এজনে আন জনৰ সেৱাকৰ্ম কৰক। কিয়নো
সকলো বিধান সিদ্ধ হৈ এটা আজ্ঞাতে স্থিৰ আছে, সেইটো
হ'ল, 'তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা!'

আপোনালোকে আত্মাৰে চলক... আত্মাৰ ফল হ'ল, প্ৰেম

কিন্তু মই কওঁ, আপোনালোকে আত্মাৰে চলক; তাতে কোনোমতে আপোনালোকে মাংসৰ অভিলাষ পূৰ নকৰিব। কিয়নো মাংসই আত্মাৰ বিৰুদ্ধে আৰু আত্মাই মাংসৰ বিৰুদ্ধে অভিলাষ কৰে; কাৰণ আপোনালোকে যি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তাক যেন আপোনালোকে নকৰে, তাৰ কাৰণে এই দুয়ো পৰস্পৰ বিৰুদ্ধা-বিৰুদ্ধী। ... এতিয়া মাংসৰ কাৰ্যবোৰ দৃশ্যমান। সেয়ে ব্যভিচার, অশুচি কাৰ্য, লম্পট আচৰণ, মূৰ্তিপূজা, মায়াকৰ্ম, নানা বিধ শত্ৰুতা, বিবাদ, ঈৰ্ষা, খং-ৰাগ, বিৰোধ বিভেদ, নানামত অসূয়া, মত্ততা, হিংসুক, মতলীয়া, মতলীয়া হৈ হাই-কাজিয়া কৰা, আৰু এইবোৰৰ নিচিনা আন আন অপৰাধ কৰ্ম; এই সকলো বিষয়ৰ ওপৰত মই যেনেকৈ পূৰ্বতে আপোনালোকক সৱধান কৰি কৈছিলোঁ, তেনেকৈ এতিয়াও কৈছোঁ, যি সকলে এনে আচৰণ কৰে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত অধিকাৰ নাপাব। কিন্তু আত্মাৰ ফল হ'ল, প্ৰেম, আনন্দ, শান্তি, চিৰসহিষ্ণুতা, দয়া, মঙ্গলভাৱ, বিশ্বাস, মৃদুভাব, ইন্দ্ৰিয়-দমন। এইবোৰৰ বিৰুদ্ধে কোনো বিধান নাই। আৰু যি সকল খ্ৰীষ্ট যীচুৰ, তেওঁলোকে মাংসিক অভিলাষেৰে সৈতে কু-ভাৱনা আৰু আসক্তিক ত্ৰুচত দিলে।

সকলোবোৰ মানুহৰ কাৰণে
অনুৰোধ, প্ৰাৰ্থনা... আমি
সকলো ঈশ্বৰভক্তই সততাত
থাকি ক্ষান্ত আৰু শান্তিপূৰ্ণ
জীৱন-যাপন কৰিব পাৰোঁ

মোৰ প্ৰথম নিবেদন এই যে, সকলোবোৰ মানুহৰ
কাৰণে অনুৰোধ, প্ৰাৰ্থনা, নিবেদন আৰু ধন্যবাদ
কৰা হওক। ইয়াৰ বাবে ৰজা আৰু অধিকাৰী সকলৰ
কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, যাতে আমি সকলো
ঈশ্বৰভক্তই সততাত থাকি ক্ষান্ত আৰু শান্তিপূৰ্ণ
জীৱন-যাপন কৰিব পাৰোঁ; এয়ে আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা
ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত উত্তম আৰু গ্ৰহণীয়। তেওঁৰ ইচ্ছা এয়ে
যে, সকলো মানুহে যেন পৰিত্ৰাণ আৰু সত্যৰ জ্ঞান
পায়। কাৰণ ঈশ্বৰ এজন আৰু তেওঁৰ সৈতে মানুহৰ
মাজত মধ্যস্থও এজন, তেৱেঁই মনুষ্য খ্ৰীষ্ট যীচু; তেওঁ
সকলো মানুহৰ কাৰণে মুক্তিৰ মূল্য হিচাবে নিজৰ
জীৱন দান কৰিলে। যীচুৰ এই কাৰ্যই সঠিক সময়ত
সকলোকে সাক্ষ্য দিলে।

প্ৰকৃত জীৱন-ধাৰণ কৰি...
তোমাক যি গতাই দিয়া হ'ল,
তাক পহৰা দি সুৰক্ষিত কৰি
ৰাখিবা

যি সকল এই জগতত ধনৱন্ত, তেওঁলোকক এই
আজ্ঞা দিয়া যে, তেওঁলোক উচ্চমনা নহওক আৰু
তেওঁলোকে অনিশ্চিত ধন-সম্পদত ভাৰসা
নকৰক। যি ঈশ্বৰে, আমি ভোগ কৰিবলৈ
সকলোকে বাহুল্যৰূপে আমাক দিছে, সেই ঈশ্বৰত
ভাৰসা কৰক। তেওঁলোকক ভাল কৰ্ম কৰিবলৈ;
ভাল কৰ্মবোৰত ধনী হৈ উদাৰ আৰু ভগাই
লবলৈকো ইচ্ছুক হবলৈ কোৱা উচিত। আৰু
সেইৰূপে প্ৰকৃত জীৱন-ধাৰণ কৰি পৰকালৰ বাবে
নিজৰ অৰ্থে তেওঁলোকে উত্তম ভিত্তিমূল স্বৰূপ ধন
সাঁচক। হে তীমথিয়, তোমাক যি গতাই দিয়া হ'ল,
তাক পহৰা দি সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিবা। তথাকথিত
মিথ্যা জ্ঞানৰ অসাৰ কথা-বতৰা আৰু তৰ্ক-বিতৰ্কৰ
মাজলৈ নাযাব।

তেৱেঁই আমাক পৰিত্ৰাণ কৰিলে
আৰু পবিত্ৰ আমন্ত্ৰণেৰে
আমন্ত্ৰণো কৰিলে... মোৰ যি যি
কথা শুনিলা তাক নিৰাময়
বাক্যৰ আৰ্হি হিচাপে লৈ... ধাৰণ
কৰা।

কাৰণ তেৱেঁই আমাক পৰিত্ৰাণ কৰিলে আৰু পবিত্ৰ
আমন্ত্ৰণেৰে আমন্ত্ৰণো কৰিলে, সেয়ে আমাৰ কৰ্মৰ
দৰে নহয় কিন্তু তেওঁৰ নিজ অভিপ্ৰায় আৰু
অনুগ্ৰহৰদৰেহে কৰিলে; যি অনুগ্ৰহ অনাদি কালৰ পূৰ্বে
খ্ৰীষ্ট যীচুত আমাক দিয়া আছিল; কিন্তু এতিয়া আমাৰ
ত্ৰাণকৰ্তা খ্ৰীষ্ট যীচুৰ আবিৰ্ভাৱৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশিত হ'ল;
যি জনে মৃত্যুক বিনাশ কৰি, শুভবৰ্তাৰ দ্বাৰাই জীৱন
আৰু অক্ষয়তাক পোহৰলৈ আনিলে; ... মোৰ যি যি
কথা শুনিলা তাক নিৰাময় বাক্যৰ আৰ্হি হিচাপে লৈ
খ্ৰীষ্ট যীচুৰ সম্বন্ধীয় বিশ্বাস আৰু প্ৰেমত ধাৰণ কৰা। যি
উত্তম দান তোমাক গতাই দিয়া হৈছে, সেই দান আমাত
নিবাস কৰা পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই পহৰা দি ৰাখিবা।

সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা নিশ্বাসিত... ধাৰ্মিকতা সম্বন্ধীয় শিক্ষাত লাভজনক

সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা নিশ্বাসিত আৰু শিক্ষাৰ বাবে, অনুযোগৰ বাবে, শুধৰণিৰ বাবে আৰু ধাৰ্মিকতা সম্বন্ধীয় শিক্ষাত লাভজনক; যাতে ঈশ্বৰৰ মানুহ সিদ্ধ আৰু সকলো সৎ কৰ্মৰ কাৰণে সুসজ্জিত হব পাৰে! ... ভাববাদী সকলৰ এই বাক্য আমাৰ ওচৰত অধিকৰূপে নিশ্চিত হৈছে আৰু সেই বিষয়ত মনোযোগ দিয়া আপোনালোকৰ পক্ষে ভাল। সেই বাক্য এক অন্ধকাৰ ঠাইত জ্বলি থকা চাকিৰ নিচিনা। যেতিয়ালৈকে ৰাতিপুৱা নহয় আৰু আপোনালোকৰ হৃদয়ত প্ৰভাৱী তৰাৰ উদয় নহয়, তেতিয়ালৈকে অন্ধকাৰৰ মাজতো সেয়ে পোহৰ দিব। সকলোৰে ওপৰত প্ৰথমে ইয়াকে জানি থওঁক যে, ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ কোনো ভাৱবাণী, ভাৱবাদীজনৰ নিজৰ যুক্তি-ব্যাখ্যাৰ পৰা নাহে; ভাৱবাণী কেতিয়াও মানুহৰ ইচ্ছাৰে নাহে, কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাৰ পৰিচালনাত ভাৱবাদী সকলে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা কথা কয়।

সকলো উত্তম দান আৰু
সকলো সিদ্ধ বৰ ওপৰৰ
পৰাহে আহে... যি ৰোৱা বাক্য...
তাক নম্ৰভাৱে গ্ৰহণ কৰক

সকলো উত্তম দান আৰু সকলো সিদ্ধ বৰ ওপৰৰ
পৰাহে আহে, আৰু আকাশৰ জ্যোতিবোৰ সেই
পিতৃৰ পৰাই তললৈ নামি আহে। হাঁ যি দৰে সলনি
হয়, তেনেদৰে তেওঁৰ কোনো পৰিৱৰ্তন নহয়। ... হে
মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোকে এই কথা
জানিব যে, প্ৰত্যেক ব্যক্তি শুনিবলৈ প্ৰস্তুত থাকিব,
ক'বলৈ ধীৰ আৰু ক্ৰোধলৈয়ো ধীৰ হওক, কিয়নো
মানুহৰ ক্ৰোধে ঈশ্বৰে বিচৰা ধাৰ্মিকতা সাধন
নকৰে। এতেকে আপোনালোকে সকলো অশুচি
আৰু হিংসাৰ অধিকতা দূৰ কৰি, যি ৰোৱা বাক্য
আপোনালোকৰ আত্মাৰ পৰিত্ৰাণ কৰিবৰ বাবে
সমৰ্থ, তাক নম্ৰভাৱে গ্ৰহণ কৰক। কেৱল শুনোতা
হৈ নিজক নুভুলাব, কিন্তু বাক্য পালন কৰোঁতা
হওক।

ঈশ্বৰ অহংকাৰী লোকৰ বিপক্ষ হয়,
কিন্তু নশ্ৰ লোক সকলক তেওঁ অনুগ্ৰহ
দান কৰে... ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপি আহক;
তাতে তেৱোঁ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ
চাপিব... প্ৰভুৰ দৃষ্টিত আপোনালোকে
নিজকে নত কৰক, তাতে তেওঁ
আপোনালোকক উন্নত কৰিব

হে ব্যভিচাৰী সকল, জগতৰ সৈতে ৰখা মিত্ৰতাই ঈশ্বৰৰ শত্ৰুতা,
ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? এতেকে যি জনে জগতৰ
প্ৰেমিক হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ নিজকে নিজে ঈশ্বৰৰ শত্ৰু কৰি
লয়। ... কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক অতিকৈ অনুগ্ৰহ দান কৰে। শাস্ত্ৰে
এইদৰে কয়, “ঈশ্বৰ অহংকাৰী লোকৰ বিপক্ষ হয়, কিন্তু নশ্ৰ লোক
সকলক তেওঁ অনুগ্ৰহ দান কৰে।” এতেকে আপোনালোক ঈশ্বৰ
বশীভূত হওক আৰু চয়তানক প্ৰতিৰোধ কৰক; তাতে সি
আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা পলাই যাব। ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপি
আহক; তাতে তেৱোঁ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ চাপিব। হে পাপ কৰ্ম
কৰোঁতা সকল, আপোনালোকৰ হাত পৰিষ্কাৰ কৰক আৰু হে দুই
মনৰ মানুহ, আপোনালোকৰ হৃদয় শুচি কৰক। ... প্ৰভুৰ দৃষ্টিত
আপোনালোকে নিজকে নত কৰক, তাতে তেওঁ আপোনালোকক
উন্নত কৰিব। ... বিধান দিওঁতা আৰু বিচাৰকৰ্তা এজন মাথোন আছে,
তেৱেঁই হৈছে ঈশ্বৰ। তেওঁ পৰিত্ৰাণ কৰিবলৈ আৰু বিনষ্ট
কৰিবলৈকো সমৰ্থ। কিন্তু চুবুৰীয়াৰ সোধ-বিচাৰ কৰা যি তুমি, তুমি
নো কোন?

কালিলৈ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে... যদি প্ৰভুৱে ইচ্ছা কৰে, আমি জীয়াই থাকিম... এনে অহংকাৰ অতি মন্দ

শুনক, আপোনালোকে কয় যে, আজি বা কাইলৈ
আমি অমুক নগৰলৈ গৈ, তাতে এবছৰ থাকি বেহা-
বেপাৰ কৰি লাভ কৰিম; কিন্তু কালিলৈ কি ঘটিব, সেই
বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে আৰু আপোনালোকৰ
জীৱন নো কি? কিয়নো এখন্তেক দেখা পোৱা হৈ
পাছত দেখা নোপোৱা যি ভাপ, আপোনালোক সেই
ভাপ স্বৰূপ। তাৰ সলনি বৰং এইদৰে আপোনালোকে
কোৱা উচিত যে, “যদি প্ৰভুৱে ইচ্ছা কৰে, আমি জীয়াই
থাকিম, আৰু এই কৰ্ম বা সেই কৰ্ম কৰিব পাৰিম।”
কিন্তু এতিয়া আপোনালোকে নিজৰ নিজৰ
পৰিকল্পনাত অহংকাৰ কৰি আছে; এনে অহংকাৰ অতি
মন্দ। এতেকে যিজনে সৎ কৰ্ম কৰিবলৈ জানিও,
উচিত ভাবে নকৰে, সেই জনে পাপ কৰে।

আপোনালোকলৈ দয়া, শান্তি আৰু প্ৰেম বাহুল্যৰূপে হওক... নিজৰ পৰম পবিত্ৰ বিশ্বাসৰূপ ভিত্তিমূলত নিজক গাঁথি লওঁক

যিহুদা, যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন দাস আৰু যাকোবৰ ভাই; পিতৃ
ঈশ্বৰত যি সকল প্ৰিয়পাত্ৰ আৰু যি সকল যীচু খ্ৰীষ্টৰ
কাৰণে ৰক্ষিত আছে, সেই আমন্ত্ৰিত লোক সকলৰ
সমীপলৈ: আপোনালোকলৈ দয়া, শান্তি আৰু প্ৰেম
বাহুল্যৰূপে হওক। ... কিন্তু, হে প্ৰিয় সকল,
আপোনালোকে নিজৰ পৰম পবিত্ৰ বিশ্বাসৰূপ
ভিত্তিমূলত নিজক গাঁথি লওঁক আৰু পবিত্ৰ আত্মাত
প্ৰাৰ্থনা কৰক; ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক ধৰি ৰাখক আৰু অনন্ত
জীৱনৰ অৰ্থে, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দয়ালৈ অপেক্ষা
কৰি থাকক। ... এতিয়া যি জনে আপোনালোকক বাধাৰ
পৰা ধৰি ৰাখিবলৈ সমৰ্থ আৰু তেওঁৰ প্ৰতাপৰ আগত
নিৰ্দোষীৰূপে অসীম আনন্দৰ সৈতে উপস্থিত
কৰিবলৈও সমৰ্থ, তেৱেঁই একমাত্ৰ ঈশ্বৰ, আমাৰ
ত্ৰাণকৰ্তা; প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা তেওঁৰেই মহিমা, মহত্ব,
অধিকাৰ আৰু ক্ষমতা, যুগৰ পূৰ্বতে আৰু এতিয়া আৰু
চিৰকাললৈ হওক। আমেন।

মই যিহোৱা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ... মোৰ
আগত তোমালোকৰ আন কোনো দেৱতা
নাথাকক... মোৰ বিশ্বাসযোগ্য চুক্তি হাজাৰ
হাজাৰ পুৰুষলৈকে দেখাও

“মই যিহোৱা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, মিচৰ দেশৰ বন্দীঘৰৰ পৰা উলিয়াই
অনা তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা ময়েই। মোৰ আগত তোমালোকৰ আন
কোনো দেৱতা নাথাকক। তোমালোকে নিজৰ বাবে, স্বৰ্গত থকা, অথবা
পৃথিবীত থকা, বা পানীৰ তলত থকা কোনো আকৃতিৰ মূৰ্তি নাসাজিবা।
সেইবোৰৰ আগত তোমালোকে প্ৰণিপাত নকৰিবা, আৰু সেইবোৰক
সেৱাপূজাও নকৰিবা; কাৰণ মই যিহোৱা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ। মই
ঈৰ্ষান্বিত ঈশ্বৰ। মোক ঘৃণা কৰা লোকসকলৰ সন্তানসকলক তেওঁলোকৰ
পিতৃসকলৰ অপৰাধৰ শাস্তি মই তৃতীয় চতুৰ্থ পুৰুষলৈকে দিওঁ। কিন্তু
মোক প্ৰেম কৰা আৰু মোৰ আঙা পালন কৰা সকলক মই মোৰ
বিশ্বাসযোগ্য চুক্তি হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দেখাও। তোমালোকে
তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নাম অনৰ্থকৰূপে নলবা; কিয়নো, যি
কোনোৱে তেওঁৰ নাম অনৰ্থকৰূপে লয়, যিহোৱাই তেওঁক নিৰ্দোষী
নকৰিব। মোৰ উদ্দেশ্যে বিশ্ৰাম-দিন সোঁৱৰণ কৰি পবিত্ৰ কৰিবা। ...
তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই তোমালোকক যি দেশ দিছে, সেই দেশত
তোমালোকৰ আয়ুস দীঘল হ’বলৈ, তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃ-
মাতৃক সন্মান কৰিবা। নৰ-বধ নকৰিবা। কোনো লোকৰ সৈতে ব্যভিচার
নকৰিবা। কাৰো পৰা চুৰ নকৰিবা। তোমালোকে তোমালোকৰ চুবুৰীয়াৰ
অহিতে মিছা সাক্ষ্য নিদিবা। তোমালোকে তোমালোকৰ চুবুৰীয়াৰ ঘৰলৈ
লোভ নকৰিবা; তোমালোকে তোমালোকৰ চুবুৰীয়াৰ ভাৰ্য্যলৈ লোভ
নকৰিবা, অথবা তেওঁৰ দাস, তেওঁৰ দাসী, তেওঁৰ গৰু, তেওঁৰ গাধ, বা
তেওঁৰ আন কোনো বস্তুলৈকে লোভ নকৰিবা।” ... তেতিয়া মোচিয়ে
তেওঁলোকক ক’লে, “ভয় নকৰিব; আপোনালোকে যেন ঈশ্বৰলৈ
ভয়ভক্তি ৰাখে আৰু পাপ নকৰে, সেই বাবে আপোনালোকক পৰীক্ষা
কৰিবলৈ তেওঁ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিল।”

তুমি বলৱান আৰু অতিশয় সাহসিয়াল হোৱা... তুমি দিনে-ৰাতিয়ে ইয়াক ধ্যান কৰা... তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমাৰ লগত থাকিব

মোৰ দাস মোচিয়ে তোমাক আঙা কৰা গোটেই ব্যৱস্থা
সাৱধানে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰিবলৈ, মথোন তুমি
বলৱান আৰু অতিশয় সাহসিয়াল হোৱা; তুমি যি যি ঠাইলৈ
যোৱা, সেই সকলো ঠাইতে কৃতকাৰ্য হ'বৰ কাৰণে তুমি সেই
ব্যৱস্থাৰ পৰা সোঁ কি বাওঁহাতে নুঘূৰিবা। এই বিধান-পুস্তক
খনৰ কথা তোমাৰ মুখৰ পৰা কেতিয়াও আঁতৰি নাযাওঁক; কিন্তু
ইয়াতে থকা আটাইখিনি কথাকে পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য
কৰিবলৈ তুমি দিনে-ৰাতিয়ে ইয়াক ধ্যান কৰা; কিয়নো ইয়াকে
কৰিলে তোমাৰ শুভগতি হ'ব আৰু তুমি কৃতকাৰ্য হ'বা। মই
তোমাক আঙা দিয়া নাই নে? বলৱান আৰু সাহসিয়াল হোৱা!
ত্ৰাসিত বা ব্যাকুল নহ'বা; কিয়নো তুমি যি যি ঠাইলৈ যাবা, সেই
সকলো ঠাইতে তোমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমাৰ লগত থাকিব।"
তেতিয়া যিহোচূৰাই লোকসকলৰ বিষয়াসকলক আঙা দি
ক'লে, "তোমালোকে চাউনিৰ মাজেদি গৈ লোকসকলক এই
আঙা কৰা, 'তোমালোক প্ৰত্যেকে নিজৰ কাৰণে বাটৰ সম্বল
যুগুত কৰা; কিয়নো তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাই অধিকাৰৰ
অৰ্থে তোমালোকক যি দেশ দিছে, সেই দেশত সোমাই তাক
অধিকাৰ কৰিবৰ বাবে তিনি দিনৰ ভিতৰত তোমালোকে সেই
যৰ্দন নদী পাৰ হৈ যাব লাগিব'।"

1 চমুৰেল 16:7; 2 চমুৰেল 7:18, 13, 23, 22 (IRV)

মানুহে, যি দেখা পায়, তালৈ চায়, কিন্তু যিহোৱাই মানুহৰ অন্তৰলৈ চায়

কিন্তু যিহোৱাই চমুৰেলক ক'লে, “তুমি তেওঁৰ বাহ্যিকতালৈ বা উচ্চতালৈ দৃষ্টি নকৰিবা; কাৰণ মই তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰিলোঁ। কাৰণ মানুহে যেনেকৈ চাই যিহোৱাই তেনেকৈ নাচায়; কাৰণ মানুহে, যি দেখা পায়, তালৈ চায়, কিন্তু যিহোৱাই মানুহৰ অন্তৰলৈ চায়।” ... যেতিয়া দাযুদ ৰজাই ভিতৰলৈ গৈ যিহোৱাৰ আগত বহি তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু যিহোৱা, মইনো কোন, মোৰ বংশই বা কি, যে, তুমি মোক ইমান ওখ খাপলৈ আনিছা? ... মোৰ নামৰ কাৰণে তেওঁহে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব আৰু মই তেওঁৰ ৰাজসিংহাসন চিৰস্থায়ী কৰিম। ... আৰু তোমাৰ প্ৰজা ইস্ৰায়েললোকৰ তুল্য, যিসকলক ঈশ্বৰে নিজৰ কাৰণে মুক্ত কৰি নিজ প্ৰজা কৰিবলৈ আৰু নিজৰ নাম কীৰ্ত্তিমন্ত কৰিবলৈ আৰু মিচৰৰ পৰা অৰ্থাৎ অনা-ইস্ৰায়েলী আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ মাজৰ পৰা তুমি মুক্ত কৰা তোমাৰ প্ৰজাৰ আগত আমাৰ পক্ষে মহৎ কৰ্ম আৰু তোমাৰ দেশৰ পক্ষে নানা ভয়ঙ্কৰ কৰ্ম সিদ্ধ কৰিবলৈ তুমি আগমণ কৰিলা, পৃথিৱীৰ মাজত এনে আন কোন জাতি আছে? ... এই হেতুকে হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি মহান! কিয়নো আমি নিজ কাণে যি যি শুনিছোঁ, সেই সকলোৰ দৰে তোমাৰ তুল্য কোনো নাই। আৰু তোমাত বাজে আৰু কোনো ঈশ্বৰ নাই।

[Spiritual Warfare Cards.com](http://SpiritualWarfareCards.com)

Indian Revised Version • CC BY-SA 4.0 • Bridge Connectivity Solutions

আপোনাৰ নিয়ম আৰু দয়া কেনে মহান... মই ইস্ৰায়েলী লোকসকলৰ হৈ পাপ স্বীকাৰ কৰিছোঁ... আমি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে বহুতো পাপ কৰ্ম কৰিলোঁ

এই কথা শুনাৰ লগে লগে, মই বহি ক্ৰন্দন কৰিলোঁ, আৰু মই কিছুদিন শোক কৰি লঘোন দি স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ। মই কলোঁ, “হে যিহোৱা, আপুনি স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ, আপুনি মহান আৰু ঐশ্বৰ্য্যৱান, আপোনাক প্ৰেম কৰোঁতা আৰু আপোনাৰ আজ্ঞা পালন কৰোঁতা সকললৈ আপোনাৰ নিয়ম আৰু দয়া কেনে মহান। আপোনাৰ দাস ইস্ৰায়েলী লোকসকলৰ অৰ্থে মই আপোনাৰ আগত দিনে-ৰাতিয়ে কৰা প্ৰাৰ্থনা শুনক আৰু মোলৈ দৃষ্টি কৰক। আমি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে যি পাপ কৰিলোঁ, এনে কি মই, আৰু মোৰ পিতৃ পৰিয়ালেও যি পাপ কৰিলে, তাৰ বাবে মই ইস্ৰায়েলী লোকসকলৰ হৈ পাপ স্বীকাৰ কৰিছোঁ। আমি আপোনাৰ বিৰুদ্ধে বহুতো পাপ কৰ্ম কৰিলোঁ, আৰু আপুনি আপোনাৰ দাস মোচিক দিয়া আজ্ঞা, বিধি, আৰু শাসন প্ৰণালীবোৰ পালন নকৰিলোঁ। বিনয় কৰোঁ, আপুনি আপোনাৰ দাস মোচিক আজ্ঞা কৰা বাক্য সোঁৱৰণ কৰক। আপুনি মোচিক কৈছিল, “যদি তোমালোকে অবিশ্বাসীৰ দৰে কাৰ্য কৰা, মই তোমালোকক দেশৰ মাজত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম, কিন্তু যদি তোমালোকে মোলৈ ঘূৰি আহাঁ, আৰু মোৰ আজ্ঞা পালন কৰি সেই মতে কাৰ্য কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ লোকসকল আকাশৰ অন্তৰ্ভাগত ছিন্ন-ভিন্ন হৈ থাকিলেও, মই তাৰ পৰা তেওঁলোকক আনি একগোট কৰিম, আৰু মোৰ নাম চিৰস্থায়ী কৰিবৰ অৰ্থে মই মনোনীত কৰা ঠাইলৈ তেওঁলোকক ঘূৰাই আনিম।” তেওঁলোকেই আপোনাৰ দাস আৰু প্ৰজা, যাক আপুনি আপোনাৰ মহা পৰাক্ৰম আৰু বলৱান হাতেৰে মুক্ত কৰিলে। হে যিহোৱা, বিনয় কৰোঁ, আপোনাৰ এই দাসৰ প্ৰাৰ্থনা শুনক, আৰু যিসকলে আপোনাৰ নাম গৌৰৱান্বিত কৰি আনন্দিত হয়, তেওঁলোকৰো প্ৰাৰ্থনা শুনক। বিনয় কৰোঁ, আজি আপোনাৰ এই দাসক কৃতকাৰ্য হ’বলৈ দিয়ক, আৰু এই ব্যক্তিৰ সাক্ষাতে তেওঁক অনুগ্ৰহ দান কৰক।” মই ৰজাৰ পান-পাত্ৰ ধৰোঁতাকপে সেৱা কৰিছিলোঁ।

যিহোৱাই ধাৰ্মিকসকল চলা পথত সতৰ্ক দৃষ্টি ৰাখে, কিন্তু দুষ্টবোৰৰ পথৰ অন্ত হ'ব সৰ্বনাশ

ধন্য সেই লোক, যি দুষ্টসকলৰ পৰামৰ্শ মতে
নচলে, পাপীবিলাকৰ পথত থিয় নহয়,
নিন্দকবোৰৰ সমাবেশত নবহে; কিন্তু যিহোৱাৰ
ব্যৱস্থাত সন্তুষ্ট হয়, আৰু দিনে ৰাতিয়ে তেওঁৰ
ব্যৱস্থা ধ্যান কৰে। সেই লোক বোৱতী পানীৰ
দাঁতিত ৰোৱা গছৰ নিচিনা, যি গছে বতৰত ফল
দিয়ে, আৰু যাৰ পাত জঁয় নপৰে; সেই লোকে
সকলো কৰ্মতে সফলতা লাভ কৰে। দুষ্টবোৰ
তেনেকুৱা নহয়; সিহঁত বতাহে উৰুৱাই নিয়া তুঁহৰ
নিচিনা। এই কাৰণে দুষ্টবোৰে ন্যায় বিচাৰত থিয়
হ'ব নোৱাৰিব, আৰু পাপীলোকে ধাৰ্মিকসকলৰ
সভাত থাকিব নোৱাৰিব। কাৰণ যিহোৱাই
ধাৰ্মিকসকল চলা পথত সতৰ্ক দৃষ্টি ৰাখে, কিন্তু
দুষ্টবোৰৰ পথৰ অন্ত হ'ব সৰ্বনাশ।

যিহোৱাই নিজৰ ভক্তসকলক তেওঁৰ
নিজৰ কাৰণে পৃথক কৰিলে... মই
শান্তিৰে শুই টোপনি যাম... কেৱল
তুমিয়েই মোক নিৰাপত্তা দি নিৰাপদে
ৰাখিছা

হে মোৰ ধাৰ্মিকতাৰ ঈশ্বৰ, মই যেতিয়া তোমাক মাতো, তেতিয়া
তুমি মোক উত্তৰ দিয়া। বিপদে যেতিয়া মোক হেঁচি ধৰিলে, কিন্তু
তুমিয়ে মোক বহল ঠাই দিলা; মোক কৃপা কৰা; মোৰ প্ৰাৰ্থনা
শুনা। হে মনুষ্য, কিমান কালনো তোমালোকে মোৰ সন্মানক
অসন্মান কৰিবা? কিমান কালনো তোমালোকে অসাৰকে ভাল
পাই থাকি অসত্যৰ পাছে পাছে দৌৰিবা? (চেলা)। কিন্তু
তোমালোকে জানি থোৱা, যিহোৱাই নিজৰ ভক্তসকলক তেওঁৰ
নিজৰ কাৰণে পৃথক কৰিলে। মই মাতিলে, যিহোৱাই মোৰ
প্ৰাৰ্থনা শুনে। তোমালোকে মনৰ ব্যাকুলতাত পাপ নকৰিবা;
নিজৰ শয়্যাত শুই তাক দকৈ মনতে চিন্তা কৰি চাবা আৰু নিজম
দি থাকিবা। (চেলা)। তোমালোকে যোগ্য বলি উৎসৰ্গ কৰা, আৰু
যিহোৱাত ভাৰসা ৰাখা। অনেকে কয়, “অহ! আমি যদি অলপমান
মজ্জলকে দেখা পালোহেঁতেন!” হে যিহোৱা, তোমাৰ মুখৰ দীপ্তি
আমাৰ ওপৰত প্ৰতিফলিত হওঁক। প্ৰচুৰ শস্য আৰু নতুন
দ্ৰাক্ষাৰস উঠেনদী হ’লে যেনেকৈ আনন্দ হয়, তাতোকৈয়ো
অধিক আনন্দ দি তুমি মোৰ অন্তৰ পূৰ্ণ কৰি ৰাখিছা। মই
শান্তিৰে শুই টোপনি যাম। কাৰণ, হে যিহোৱা, কেৱল তুমিয়েই
মোক নিৰাপত্তা দি নিৰাপদে ৰাখিছা।

যিসকলে সৎ জীৱন কটায়,
ন্যায় কৰ্ম কৰে... সত্য ভৰা
অন্তৰেৰে কথা কয়... যি সকলে
এইবোৰ কৰ্ম কৰে, তেওঁলোক
সকলো সময়তে স্থিৰে থাকিব

হে যিহোৱা তোমাৰ আবাস-তন্ত্ৰ বাস কৰাৰ যোগ্য
কোন? তোমাৰ পবিত্ৰ পৰ্বতত বসতি কৰাৰ যোগ্য
কোন? সেই সকলেই যোগ্য, যিসকলে সৎ জীৱন
কটায়, ন্যায় কৰ্ম কৰে, সত্য ভৰা অন্তৰেৰে কথা
কয়; যিসকলৰ জিভাই পৰচৰ্চা নকৰে, বন্ধুৰ ক্ষতি
নকৰে, চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে কু-ব্যৱহাৰ নকৰে, যি
সকলৰ দৃষ্টিত দুষ্টলোক ঘৃণনীয়, কিন্তু যিহোৱাক
ভয় কৰা লোকসকল আদৰণীয়, যি জনে নিজৰ
ক্ষতি হ'লেও শপত ৰক্ষা কৰে, যি জনে সুদ
নলোৱাকৈ ধাৰ দিয়ে, আৰু ভেঁটি লৈ নিৰ্দোষীৰ
ক্ষতি নকৰে। যি সকলে এইবোৰ কৰ্ম কৰে,
তেওঁলোক সকলো সময়তে স্থিৰে থাকিব।

মই তোমাৰ দৃঢ় প্ৰেমত ভাৰসা
কৰিছোঁ... মই যিহোৱাৰ
উদেশ্যে গান গাম, কিয়নো
তেওঁ মোলৈ মঙ্গল আচৰণ
কৰিছে

হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল? তুমি চিৰকালেই
মোক পাহৰি থাকিবা নেকি? মোৰ পৰা কিমান
দিনলৈ তুমি তোমাৰ মুখ লুকুৱাই ৰাখিবা? কিমান
দিনলৈনো মই মোৰ মনৰ মাজত দুখৰ বোজা বহন
কৰি প্ৰতিদিনে অন্তৰত বেদনা লৈ থাকিব লাগিব?
কিমান দিনলৈ তুমি মোৰ শত্ৰুক মোৰ ওপৰত উন্নত
কৰি ৰাখিবা? হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোলৈ দৃষ্টি
কৰা, মোক উত্তৰ দিয়া! মোৰ দুচকু আলোকিত কৰা,
নহলে মই মৃত্যুনিদ্ৰাত টোপনি যাম। ... কিন্তু মই
তোমাৰ দৃঢ় প্ৰেমত ভাৰসা কৰিছোঁ; তুমি মোক
পৰিত্ৰাণ কৰিবা আৰু মোৰ মন আনন্দিত হ'ব। মই
যিহোৱাৰ উদেশ্যে গান গাম, কিয়নো তেওঁ মোলৈ
মঙ্গল আচৰণ কৰিছে।

তুমিয়েই মোৰ আধিপত্যৰ মনোনীত ভাগ আৰু মোৰ পান-পাত্ৰ... তুমি মোক জীৱনৰ পথ শিকাইছা

হে ঈশ্বৰ, তুমি মোক ৰক্ষা কৰা, কিয়নো মই তোমাতেই
আশ্ৰয় লৈছোঁ। মই যিহোৱাক ক'লোঁ, “তুমিয়েই মোৰ প্ৰভু;
তোমাৰ বাহিৰে মোৰ আন কতো মঙ্গল নাই।” পৃথিৱীত যি
সকল পবিত্ৰ লোক থাকে তেওঁলোক মহান; তেওঁলোকৰ
ওপৰতে মোৰ আনন্দ সম্পূৰ্ণ হয়। যিসকলে আন দেৱতাক
মনোনীত কৰে, তেওঁলোকৰ অধিক যাতনা হ'ব,
তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে অনা তেজৰ যি পেয়
নৈবেদ্য, মই তাক উৎসৰ্গ নকৰিম; দেৱতাৰ নামো মোৰ
ওঁঠত নলম। যিহোৱা, তুমিয়েই মোৰ আধিপত্যৰ মনোনীত
ভাগ আৰু মোৰ পান-পাত্ৰ; মোৰ ভৱিষ্যত তোমাৰ হাততে
আছে। ... যি জনাই মোক সুৰুদ্ধি দিয়ে, মই সেই যিহোৱাৰ
ধন্যবাদ কৰিম; ৰাতিও মোৰ হৃদয়ে মোক শিক্ষা দিয়ে। মই
যিহোৱাক সদায় মোৰ সন্মুখত ৰাখোঁ; তেওঁ মোৰ সোঁহাতে
থকাত মই অস্থিৰ নহম। এই কাৰণে মোৰ মন আনন্দেৰে
ভৰা, মোৰ হৃদয়ে উল্লাস কৰে; মোৰ শৰীৰ নিৰাপদে
থাকিব। কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণ চিয়োলত ত্যাগ নকৰিবা,
তোমাৰ ভক্তজনক গাতত ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা। তুমি মোক
জীৱনৰ পথ শিকাইছা; তোমাৰ উপস্থিতিত আছে পৰিপূৰ্ণ
আনন্দ; তোমাৰ সোঁ-হাতত আছে অনন্ত সুখ।

যিহোৱা মোৰ ৰক্ষক, মোৰ
অভাৱ নহব... তেওঁ মোৰ প্ৰাণ
পুনৰায় সুস্থ কৰে... তুমি মোৰ
সঙ্গত আছা

যিহোৱা মোৰ ৰক্ষক, মোৰ অভাৱ নহব। তেওঁ
মোক কুমলীয়া ঘাঁহনি পথাৰত শুৱায়; আৰু য'ত
শান্তি আছে, এনে পানীৰ কাষে কাষে মোক চলায়।
তেওঁ মোৰ প্ৰাণ পুনৰায় সুস্থ কৰে; নিজ নামৰ
নিমিত্তে তেওঁ মোক ধৰ্মপথত চলায়। এনে কি, মই
মৃত্যুছোৱাৰ উপত্যকায়েদি চলিলেও, মই কোনো
আপদলৈ ভয় নকৰোঁ, কিয়নো তুমি মোৰ সঙ্গত
আছা; তোমাৰ লাখুটি আৰু লাঠিয়ে মোক শান্তনা
দিয়ে। তুমি মোৰ শত্ৰুবোৰৰ সাক্ষাতে মোৰ
সন্মুখত মেজ সজাইছা; তুমি মোৰ মূৰ তেলেৰে
তিয়াইছা; মোৰ পান-পাত্ৰ উপচি পৰিছে। অৱশ্যে
মঙ্গল আৰু দয়া আয়ুসৰ সকলো কালত মোৰ
পাছত যাওঁতা হ'ব, আৰু মই চিৰকাললৈকে
যিহোৱাৰ গৃহত বাস কৰিবলৈ পাম।

সকলো অধ্যৱসায়ৰ দ্বাৰাই তোমাৰ হৃদয়ক অধিক যত্নেৰে ৰক্ষা কৰা, কিয়নো তাৰ পৰাই জীৱন উৎপন্ন হয়

যিহোৱালৈ ভয় ৰখাই জ্ঞানৰ আৰম্ভণ,
অজ্ঞানীলোকে প্ৰজ্ঞা আৰু অনুশাসন হেয়জ্ঞান
কৰে। ... কিন্তু মৃত্যু যে তাত আছে, আৰু তেওঁৰ
অতিথি সকল যে চিয়োলৰ গভীৰ ঠাইত আছে,
সেই কথা তেওঁ নাজানে। ... সকলো অধ্যৱসায়ৰ
দ্বাৰাই তোমাৰ হৃদয়ক অধিক যত্নেৰে ৰক্ষা কৰা,
কিয়নো তাৰ পৰাই জীৱন উৎপন্ন হয়। তোমাৰ
মুখৰ পৰা কটুকথা দূৰ কৰা, আৰু নৈতিকতাহীন
কথা তোমাৰ পৰা দূৰ কৰা। তোমাৰ চকুৱে
সন্মুখলৈ চাওক, আৰু তোমাৰ দৃষ্টি তোমাৰ
সন্মুখত স্থিৰ কৰা। তোমাৰ ভৰিৰ কাৰণে পথ
সমান কৰা, তেতিয়া তোমাৰ সকলো পথ সুৰক্ষিত
হ'ব।

মন সকলোতকৈ কপটময়... মই যিহোৱা, মনৰ বিচাৰ আৰু মৰ্ম পৰীক্ষা কৰোঁতা

যিহোৱাই এইদৰে কৈছে: “যি মানুহে মানুহত ভাৰসা
ৰাখে, তেওঁ শাপগ্ৰস্ত; তেওঁ মৰ্ত্যক নিজৰ বাহু জ্ঞান
কৰে, আৰু তেওঁৰ মন যিহোৱাৰ পৰা আঁতৰ হয়। ...
যি পুৰুষে যিহোৱাত নিৰ্ভৰ কৰে, আৰু যি জনাৰ
বিশ্বাস-ভূমি যিহোৱা, সেই পুৰুষ ধন্য। কিয়নো
তেওঁ জলৰ দাঁতিত ৰোৱা, আৰু নদীৰ পাৰত বহু
শিপা মেলা গছৰ নিচিনা হ’ব। খৰ মাৰিলে সি ভয়
নকৰিব, কিন্তু তাৰ পাত কেঁচাই থাকিব। আৰু
তেতিয়া অনা বৃষ্টিৰ বছৰতো তাৰ চিন্তা নহ’ব, আৰু
গুটি নলগাকৈ নাথাকিব। মন সকলোতকৈ
কপটময়। তাৰ ৰোগ সুস্থ কৰিব নোৱাৰি; কোনে
তাক বুজিব পাৰে? মই যিহোৱা, মনৰ বিচাৰ আৰু
মৰ্ম পৰীক্ষা কৰোঁতা। প্রতিজন মানুহক তেওঁৰ
নিজ নিজ আচাৰ-ব্যৱহাৰ অনুসাৰে, তেওঁৰ কাৰ্যৰ
ফল অনুসাৰে প্রতিফল দিওঁ।

তোমালোকৰ সমস্ত মনেৰে
সৈতে মোলৈ ঘূৰা। লঘোন,
ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰা... তেওঁ
কুপাময় আৰু দয়ালু, ক্ৰোধত
ধীৰ

যিহোৱাৰ দিন মহৎ আৰু অতি ভয়ানক। কোনে
তাক সহন কৰিব পাৰে? যিহোৱাই কৈছে, “তথাপি
এতিয়াও”, “তোমালোকৰ সমস্ত মনেৰে সৈতে
মোলৈ ঘূৰা। লঘোন, ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰা।”
আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ বস্ত্ৰ নিছিৰি, হৃদয়
ছিৰা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ ঘূৰা। কিয়নো
তেওঁ কুপাময় আৰু দয়ালু, ক্ৰোধত ধীৰ আৰু
দয়াত মহান, আৰু অমঙ্গলৰ পৰা নিজকে
ঘূৰাওঁতা। কোনে জানে? তেওঁ ঘূৰি মন পালটাব
পাৰে, আৰু নিজৰ পাছত আশীৰ্বাদ দি যাব পাৰে,
তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উদ্দেশে দিবলৈ ভক্ষ্য
নৈবেদ্য থৈ যাব পাৰে।

মনৰ অহংকাৰে তেওঁক প্ৰবঞ্চনা কৰিলে... তুমি কৰাৰ দৰেই, তোমালৈ কৰা হ'ব

উচ্চস্থানত শিলৰ গুহাত বাস কৰা জনৰ মনৰ
অহংকাৰে তেওঁক প্ৰবঞ্চনা কৰিলে। কোনে
তোমাৰ মনত কয়, “কোনে মোক মাটিলৈ নমাব?”
যিহোৱাই কৈছে, তুমি ঈগল পক্ষীৰ দৰে ওপৰলৈ
উৰিলেও, আৰু তোমাৰ বাহ তৰাবোৰৰ মাজত
স্থাপিত হ'লেও, মই তাৰ পৰা তোমাক নমাই
আনিম। ... যিহোৱাৰ দিন দেশবাসী সকলৰ বাবে
ওচৰ চাপিছে। তুমি কৰাৰ দৰেই, তোমালৈ কৰা
হ'ব, আৰু তুমি কৰা কাৰ্যৰ প্ৰতিফল তোমাৰ মূৰত
পৰিব। ... কিন্তু ৰক্ষা পোৱাসকল চিয়োন পৰ্ব্বতত
থকিব, আৰু সেয়ে পবিত্ৰ হ'ব; আৰু যাকোবৰ
বংশই তেওঁলোকৰ নিজৰ সম্পত্তি অধিকাৰ
কৰিব।

যিহোৱা মঙ্গলময়, সঙ্কটৰ দিনা তেওঁ দৃঢ় কোঁঠাস্বৰূপ... তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা লোকসকলক তেওঁ জানে

যিহোৱা নিজ মৰ্য্যদা ৰখাত উদ্যোগী আৰু প্ৰতিকাৰ
সাধোতা ঈশ্বৰ; যিহোৱা প্ৰতিকাৰ সাধোতা আৰু
ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ; যিহোৱাই তেওঁৰ নিজ বিৰোধী
সকলৰ ওপৰত প্ৰতিকাৰ সাধে আৰু নিজ
শত্ৰুবোৰৰ কাৰণে ক্ৰোধ ৰাখে। যিহোৱা ক্ৰোধত
ধীৰ আৰু পৰাক্ৰমত মহান; কিন্তু তেওঁ দোষীক
কোনো মতেই নিৰ্দোষী ঘোষণা নকৰে; বা-মাৰলী
আৰু ধুমুহা হ'ল যিহোৱাৰ পথ আৰু মেঘ তেওঁৰ
ভৰিৰ ধূলিস্বৰূপ। ... তেওঁৰ ভয়ত পৰ্বতবোৰ কঁপে
আৰু গিৰিবোৰ দ্ৰৱীভূত হয়; তেওঁৰ আগত পৃথিৱী,
এনে কি, জগতখন আৰু তাৰ সকলো নিবাসী ভাগি
পৰে। ... যিহোৱা মঙ্গলময়, সঙ্কটৰ দিনা তেওঁ দৃঢ়
কোঁঠাস্বৰূপ; আৰু তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা
লোকসকলক তেওঁ জানে।

তোমালোকে ঈশ্বৰৰ সৈতে নশ্ৰভাৱে চলা... ধাৰ্মিক লোক নিজৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব

সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰক প্ৰণাম কৰোঁতে, মই যিহোৱালৈ
কি লৈ যাম? মই তেওঁৰ ওচৰলৈ এবছৰীয়া দামুৰিৰ
সৈতে হোম-বলি লৈ যোৱা উচিত নে? ... হে মনুষ্য,
যিহোৱাই যি ভাল, সেই বিষয়ে তোমালোকক
কৈছিল; আৰু যিহোৱাই তোমালোকৰ পৰা এইবোৰ
বিচাৰে: ন্যায়ৰূপ কাৰ্য কৰা, দয়াশীলতাক ভাল
পোৱা, আৰু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ সৈতে নশ্ৰভাৱে
চলা। ... চোৱা! মানুহৰ আত্মা অহংকাৰী হয়, আৰু
নিজেই নিজৰ বাবে ন্যায়পৰায়ণ নহয়, কিন্তু ধাৰ্মিক
লোক নিজৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব। কাৰণ
সুৰাই গবৰী যুৱকক বিশ্বাসঘাতক কৰে; সেয়ে তেওঁ
সহ্য নকৰিব, কিন্তু তেওঁৰ বিস্তৃত আকাংক্ষা সমাধি
আৰু মৃত্যুৰ দৰে সম্প্ৰসাৰিত কৰে, যি কেতিয়াও
সন্তুষ্ট নহয়। তেওঁ নিজৰ বাবে সকলো দেশ আৰু
লোকসকলক গোটাই,

